

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622201557
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5622201557.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Vladimíra Topolančíka, v spore žalobcu: FRANEX, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 11, Žilina, IČO: 36 815 098, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Halagan, s.r.o., so sídlom Framborská 253/21, Žilina, IČO: 50 626 329, proti žalovanému: Y. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, právne zastúpenému spoločnosťou Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 3, Trnava, IČO: 36 857 548, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/28/2022-212 zo dňa 18.11.2022 vo výroku o práve na náhradu trov konania, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté.

Žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením č. k. 10C/28/2022-212 zo dňa 18.11.2022 Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „súd prvej inštancie“, resp. „okresný súd“) konanie v merite veci zastavil a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobou v predmetnom spore sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia, že je vlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území X. H., zapísaných v katastri nehnuteľností Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, na liste vlastníctva číslo XXX ako parc. KN-C č. 517/1, druh pozemku ostatná plocha, o výmere 302 m², parc. KN-C č. 517/2, druh pozemku ostatná plocha, o výmere 556 m², parc. KN-C č. 519/1, druh pozemku ostatná plocha, o výmere 1062 m² a parc. KN-C č. 519/19, druh pozemku ostatná plocha, o výmere 30 m². V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonal vo veci pojednávanie dňa 17.10.2022, avšak nakoľko žalovaný na pojednávaní nepredložil originál listinného dôkazu (podacieho lístka), bolo pojednávanie odročené na 9.11.2022. Konštatoval, že na pojednávaní dňa 9.11.2022 po predložení originálu listinného dôkazu (podacieho lístka), žalobca uviedol, že berie žalobu späť v celom rozsahu, avšak po poučení sudkyňou, že späťvzatie žaloby ako podanie vo veci samej nie je možné urobiť ústne do zápisnice, oznámil, že späťvzatie žaloby doručí súdu písomne, na čo v ten istý deň doručil súdu späťvzatie žaloby, v ktorom navrhol konanie zastaviť a žiadnej zo strán nepriznať nárok na náhradu trov konania. Dôvod nepriznania nároku na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu žalobca vzhliadol v tom, že až na pojednávaní dňa 9.11.2022, kedy bol zo strany žalovaného predložený originál podacieho lístka k oznámeniu o začatí výkonu záložného práva zo dňa 26.11.2018, bolo možné konštatovať, či záložné právo v čase vzniesenia námietky premlčania existovalo, a či jeho výkon a podpísanie kúpnej zmluvy zo dňa 9.9.2019 bolo uskutočnené oprávnenou osobou.

2. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie ďalej vyplýva, že žalovaný doručil súdu prvej inštancie dňa 11.11.2022 súhlas so späťvzatím žaloby a navrhol, aby súd konanie zastavil a priznal mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Podľa jeho názoru nebolo zo strany žalobcu nevyhnutné čakať na samotné súdne pojednávanie konané dňa 9.11.2022, nakoľko bez doručenia oznámenia o začatí výkonu záložného práva a riadneho preukázania uvedenej skutočnosti vo vzťahu k príslušnému správneému orgánu, by vôbec nemohlo dôjsť k zápisu prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam.

3. Na základe uvedeného súd prvej inštancie konanie vo veci zastavil a o práve na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Konštatoval, že zavinenie na zastavení konania sa posudzuje výlučne z hľadiska procesného výsledku, t. j. posúdenia skutočnosti, či žalovaný splnil žalobcovi to, čoho sa žalobca domáhal, prípadne či došlo k stavu, keď nárok žalobcu bol uspokojený. Žalobca vzal podanú žalobu späť z dôvodu, že žalovaný preukázal, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva bolo žalobcovi riadne doručené, a teda žalobca nevzal žalobu späť z dôvodu, že by sa domohol svojho žalobou uplatneného nároku. Na základe uvedeného konštatoval, že z hľadiska procesného výsledku zastavenie konania zaviniť žalobca. Pokiaľ žalobca poukazoval na skutočnosť, že žalobu by nebol podal v prípade, ak by bol žalovaný už pred začatím konania preukázal, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva mu bolo riadne doručené, súd prvej inštancie ustálil, že uvedená skutočnosť nemala vplyv na posúdenie procesného zavinenia na zastavení konania. Uviedol, že je nepochybné, že žalobca už na prvom pojednávaní súhlasil s predbežným právnym posúdením veci vykonaným súdom a uviedol, že pokiaľ by mal pred podaním žaloby listinu, preukazujúcu doručenie oznámenia o začatí výkonu záložného práva, žalobu by nepodal. Rovnako mal súd prvej inštancie za nepochybné, že žalobca od počiatku konania tvrdil, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva mu doručené nebolo a originál podacieho lístka, preukazujúci odovzdanie uvedeného oznámenia na poštovú prepravu, bol predložený žalovaným až na pojednávaní dňa 9.11.2022, a to napriek výzve súdu na predloženie originálov všetkých listinných dôkazov na vec sa vzťahujúcich v predvolaní na pojednávanie zo dňa 16.9.2022. Uvedené skutočnosti však podľa súdu prvej inštancie nemohli byť vyhodnotené ako skutočnosti preukazujúce procesné zavinenie zastavenia konania žalovaným, pričom v tejto súvislosti poukázal na to, že nepredloženie originálu listinného dôkazu na pojednávaní dňa 17.10.2022 žalovaným môže byť skutočnosťou, ku ktorej bude súd prihliadať pri rozhodovaní o výške trov konania pri posudzovaní účelnosti vykonaných úkonov právnej služby.

4. Proti výroku uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, podal žalobca riadne a včas odvolanie. V odvolaní poukázal na to, že podľa jeho názoru boli splnené podmienky ust. § 257 ods. CSP, podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobca vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa v tom, že on sa žalobou v prejednávanej spore domáhal určenia vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam, ktoré žalovaný nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 9.9.2019 uzatvorenej s ním, pričom pri podpise kúpnej zmluvy ho zastupovala spoločnosť Vily Kľačany s.r.o. na základe § 151m ods. 6 Občianskeho zákonníka pri výkone záložného práva. V žalobe namietal premlčanie záložného práva, nakoľko k výkonu záložného práva došlo po viac ako 10 rokoch, keď z jeho písomných podaní vyplýva, že on sa mal dozvedieť o výkone záložného práva prvýkrát až pri vyhotovení účtovnej uzávierky k daňovému priznaniu pre daň z príjmu právnických osôb a následným nahliadnutím do spisu na Okresnom úrade Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor dňa 9.2.2022. Taktiež poukázal na to, že on ešte pred podaním žaloby vyzval žalovaného listom zo dňa 9.3.2022 na vydanie nehnuteľnosti a uplatnil si námietku premlčania proti výkonu záložného práva. Na uvedenú výzvu žalovaný odpovedal stanoviskom zo dňa 25.3.2022, v ktorom stručne uviedol, že záložné právo bolo vykonané v súlade s platnou právnou úpravou. Na základe uvedeného potom podal žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na súd, pričom až vo vyjadrení k žalobe zo dňa 30.6.2022 žalovaný na svoju obranu uviedol, že žalobca musel vedieť o výkone záložného práva, nakoľko žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu zaslal žalobcovi oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 26.11.2018 priamym predajom predmetu záložného práva, keď ako dôkaz žalobca predložil samotné oznámenie o začatí výkonu záložného práva s fotokópiou podacieho lístka. K vyjadreniu žalovaného k žalobe sa vyjadril listom zo dňa 11.8.2022, pričom spochybnil fotokópiu podacieho lístka z dôvodu nečitateľnosti a zároveň požiadal Slovenskú poštu a.s. o preverenie doručenia poštovej zásielky č. RE589903011SK, ktorá mu bola adresovaná, pričom dňa 18.08.2022 poskytla Slovenská pošta jeho právneému zástupcovi informáciu, že doklady a údaje o zásielke č. RE589903011SK nevie poskytnúť, nakoľko uplynuli viac

ako 3 roky odo dňa podania zásielky. Súčasne uviedol, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva pred začatím výkonu záložného práva žalobcovi bolo vo vzťahu k žalobe podstatnou skutočnosťou, a preto súd prvej inštancie v doručenom predvolaní právneho zástupcu na pojednávanie na deň 17.10.2022 vyzval strany sporu, aby na pojednávaní predložili originály všetkých listinných dôkazov na vec sa vzťahujúcich. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 17.10.2022 žalovaný predložil súdu len oznámenie o začatí výkonu záložného práva a fotokópiu podacieho lístku spolu s oznámením Slovenskej pošty a.s. o sledovaní zásielky. Na základe uvedeného on potom naďalej trval, aby žalovaný predložil súdu originál podacieho lístku, na čo súd konanie následne odročil na deň 9.11.2022 s tým, že zaviazal žalovaného predložiť tento listinný dôkaz do 27.10.2022. Na pojednávaní dňa 09.11.2022 žalovaný predložil originál podacieho lístku. Žalobca poukázal na to, že riadne doručenie oznámenia o začatí výkonu záložného práva záložným veriteľom jemu pred samotným výkonom záložného práva má podstatný vplyv na skutočnosť, či záložné právo existovalo alebo neexistovalo v čase vzniesenia námietky premlčania výkonu záložného práva ním (9.3.2022), a to z hľadiska či vznesenie námietky spôsobilo, resp. nespôsobilo právne následky. Keďže on nedisponoval listinnou, t. j. oznámením o začatí výkonu záložného práva zo dňa 26.11.2018, tak podal žalobu na súd a vznášal námietku premlčania výkonu záložného práva. Až následne potom ako bolo preukázané, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 26.11.2018 bolo v súlade so zákonom a záložné právo v čase vzniesenia námietky premlčania žalobcom neexistovalo, zobral žalobu späť. V nadväznosti na uvedené konštatoval, že v prejednávanej veci niet sporu, že žalovaný bol v konaní úspešnou stranou v celom rozsahu, preto mu svedčí právo k náhrade trov, avšak z vyššie uvedených dôvodov vyplýva dôvodnosť aplikácie § 257 CSP. Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie a nepriznal žalovanému náhradu trov konania.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázal na argumentáciu žalobcu, ktorý dôvod na aplikáciu § 257 CSP vzhliadol jednak v tom, že mu žalovaný neoznámil premlčanie záložného práva pred podaním žaloby, ako aj v tom, že žalovaný predložil originál podacieho lístku na pojednávaní dňa 09.11.2022. S uvedenou argumentáciou žalobcu sa žalovaný v celom rozsahu nestotožnil a tvrdenia žalobcu považoval za účelové.

5.1. K neoznámeniu premlčania záložného práva žalovaný uviedol, že listom zo dňa 25.03.2022 riadne upovedomil žalobcu o tom, že výkon záložného práva prebehol plne v súlade s platnou právnou úpravou, tzn. žalobcovi bolo preukázateľne oznámené, že výkon záložného práva nemôže byť premlčaný nakoľko tento prebehol plne v súlade s platnou právnou úpravou upravujúcou výkon záložného práva. V tejto súvislosti uviedol, že on nemal žiadnu povinnosť v mimosúdnom konaní predkladať žalobcovi dôkazy o svojich tvrdeniach a ak mal žalobca pochybnosti o zákonnosti výkonu záložného práva, mohol tieto uplatniť ešte pred podaním samotnej žaloby a požiadať ho o ich preukázanie, čo však nespravil a bez ďalšieho podal žalobu na súd. Uviedol, že nedôvodnosť podanej žaloby nemôže byť na jeho ťarchu, toľž nie ak si žalobca v konaní uvedomí jej nedôvodnosť a zoberie žalobu späť. Sám žalobca je totiž v konaní tzv. „pánom sporu“ a má procesné možnosti, ktorých použitie je na jeho zväžení. V tejto súvislosti poukázal aj na tú skutočnosť, že on nemohol disponovať informáciou, že žalobca nemal vedomosť o doručení Oznámenia o začatí výkonu záložného práva priamym predajom predmetu záložného práva zo dňa 26.11.2018, nakoľko toto mu bolo riadne doručované a žalobcom riadne prevzaté. Žalovaný v tejto súvislosti podporne poukázal na uznesenie KS v Nitre, sp. zn. 9Co/138/2017 zo dňa 29.06.2017 a na uznesenie KS v Prešove, sp. zn. 11Co 64/2018 zo dňa 23.10.2018, ktoré sa týkajú aplikácie § 257 CSP.

5.2. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania a priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a na základe podaného odvolania žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil. Vo zvyšnej časti, t. j. vo výroku, ktorým súd prvej inštancie konanie zastavil, ponechal uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté.

7. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal východiská, z ktorých pri svojom rozhodnutí vychádzal, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávanej veci aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa súd prvej inštancie neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), pričom na zdôraznenie správnosti uznesenia v napadnutej časti odvolací súd doplnia nasledovne:

8. Civilný sporový poriadok ako rozhodujúce východisko pri náhrade trov konania stanovuje princíp úspechu, ktorý môže byť buď úplný alebo čiastočný. Zákonným vyjadrením tohto princípu je ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP, pričom pri plnom úspechu sa úspešnej strane má priznať plná náhrada trov konania a pri čiastočnom úspechu sa má náhrada trov konania rozdeliť alebo je možné rozhodnúť tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Uvedená základná zásada (tzv. zásada úspechu vo veci) je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Vo vzťahu k zastaveniu konania (t. j. skončenia konania bez meritórneho rozhodnutia) platí, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Pojem procesné zavinenie použitý v ust. § 256 CSP sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcou skutočnosťou na posúdenie tejto zodpovednosti je tá, ktorá vznikla po začatí konania. Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ťarchu toho, kto sa iba bránil. V prípade ak jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, a teda vo veci nemôže byť meritórne rozhodnuté (v konečnom dôsledku zistené, či bola žaloba podaná dôvodne), vzniká jej v zásade povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania.

9. Osobitné prípady upravuje ust. § 257 CSP, podľa ktorého súd výnimočne nepostupuje podľa vyššie uvedených zásad, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Zákonná dikcia uvedeného ustanovenia vyžaduje pre aplikáciu moderačného oprávnenia súdu splnenie dvoch podmienok, a to musí ísť v danom prípade o dôvody hodné osobitného zreteľa a súčasne musí ísť o výnimočnosť okolností, ktoré odôvodňujú opodstatnenosť použitia tohto zákonného ustanovenia. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v charaktere určitého druhu konania alebo môžu byť dané charakterom určitej procesnej situácie, prípadne sa môžu týkať celkom špecifických skutkových, či sociálnych aspektov strán sporu. V zásade však je nutné zdôrazniť, že aplikácie moderačného oprávnenia súdu v zmysle ust. § 257 CSP by mala mať charakter ojedinelosti a výnimočnosti.

10. V okolnostiach prejednávanej veci žalobca vzhliadal dôvody osobitného zreteľa v tom, že v prípade, ak by žalovaný (po tom, ako ho žalobca listom zo dňa 9.3.2022 vyzval na vydanie nehnuteľnosti a uplatnil si námietku premlčania proti výkonu záložného práva) preukázal žalobcovi existenciu oznámenia o začatí záložného práva zo dňa 26.11.2018 a jeho podanie na poštovú prepravu, nebol by podal žalobu, čo následne vyplynulo aj z jeho procesného postupu, keď žalobu po preukázaní tejto skutočnosti zobral v celom rozsahu späť. S uvedeným názorom žalobcu sa odvolací súd nestotožnil. Je potrebné zdôrazniť, že pánom sporu je žalobca, ktorý iniciuje konanie voči žalovanému. Je vecou a zodpovednosťou žalobcu zaobstarat' si potrebné informácie pred podaním žaloby, aby uniesol nielen bremeno tvrdenia, ale aj dôkazné bremeno ohľadne existencie tvrdeného nároku voči žalovanému. Pokiaľ tieto povinnosti zanedbá, musí znášať následky v podobe prehry sporu a náhrady prípadných vzniknutých trov úspešnej protistrane. Žalobca svojou aktivitou (podaním žaloby napriek negatívnemu stanovisku žalovaného voči nároku uplatneného následne žalobou) „prinútil“ žalovaného brániť sa a musí niesť zodpovednosť za výsledok sporu začatého na jeho podnet. Skutočnosť, že žalobca predtým, ako sa obrátil so svojim nárokom na súd, nemal dostatočne zistený skutkový a právny stav veci, z ktorého odvodzoval tvrdený nárok (napriek tomu, že rozhodujúca skutočnosť, ktorú uvádza ako dôvod späťvzatia žaloby - oznámenie o začatí záložného práva zo dňa 26.11.2018 sa dostalo do sféry jeho dispozície už pred podaním

žaloby a súčasne žalovaný už pred podaním žaloby namietal dôvodnosťou ním uplatňovaného nároku) a argumenty žalovaného akceptoval až po preukázaní skutočností odôvodňujúcich nedôvodnosť podanej žaloby, potom vzhľadom na uvedený reštriktívny výklad použitia § 257 CSP nemožno kvalifikovať ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal súd žalovanému náhradu trov konania (či už celkom alebo z časti) nepriznať. Vzhľadom na uvedené odvolací súd možnosť pre uplatnenie moderačného práva podľa § 257 CSP v tejto právnej veci nezhliadol.

11. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým priznal žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov prvoinštančného konania, ako vecne správne potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný (odvolaniu žalobcu odvolací súd nevyhovел ani len v časti, keď uznesenie súdu prvej inštancie o priznaní práva na náhradu trov konania žalovaného voči žalobcovi v plnom rozsahu potvrdil), ktorému vznikol voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)